

Fattige! Men det er virkelig ikke en fin Maade at hjælpe Fattigdommen paa. Lad Brændevinet stytte sig selv og bland det ikke ind i den frivillige Fattigforsørgelse. Saa vilde jeg da hellere om denne Sag foreslaa noget Andet, f. Ex.: Det Beløb, Nogen i det forløbne Kalenderaar har udgivet til Vin uden efter Lægens Ordre, skal i det følgende Aar afgives til den frivillige Fattigforsørgelse. Jeg tror, at man derved haade rammer paa rette Sted og gjør mere Nytte for Rassen. (Berntsen: Det vil blive vanskeligt at kontrollere). Det kan blive vanskeligt at kontrollere, siger det ærede Medlem, men jeg tænker, at der vil blive sat saa fine Hoveder ind i Udvalget til Overveielse af Sagen, at der nok vilde blive fundet en eller anden Form for Kontrollen. Men selv om dette ikke kan kontrolleres, selv om Angivelsen maa bero paa Vindrikkernes Værsfølelse, saa vide jo de Herre, at disse findes i de sociale Lag, hvori det i Følge en høiere Tankegang er den stærkest udviklede Værsfølelse, og man kunde da henstille det Hele til dem efter Selvbestatningsystemet. Naar jeg siger, at det ogsaa realiter vil være rigtigt, saa gjør jeg det af den Grund, at jeg tror, at disse Klasser i Samfundet, eller jeg vil sige vi, som baade uden og med Lægens Anvisning drikke Vin, vi kan lettere udenfor Medicinens Forrifter undvære dette og dog trives, end Arbeideren paa mange Steder — det være ogsaa sagt til Afholdsmændene — kan undvære sin Snaps, naar det ikke overdrives. Derfor heder jeg om denne Tanke maa komme nærmere til Overveielse, at man ikke siger, lad kun de Karle, der drikke Brændevin, som de kunne undvære, og dem, der befatte sig med en saadan simpel Forretning, komme til at give deres Bidrag til de andre Fattige, saa faae de dog Noget, saa støtter de hinanden. Nei, lad os gribe der, hvor der kan gribes Noget og virkelig gøres Nytte. Det er store Summer, som der er Tale om, de kommer fra Steder, hvor man kan undvære dem, og de kunne utvivlsomt virke til aandelig og legemlig Gavn for de andre Dele af Samfundet. Ved første Behandling skal man jo udfaste visse Tanker til Overveielse for det kommende høie Udvalg — ja jeg veed jo ikke, om Sagen skal i Udvalg, eller, om man har bestemt, at ogsaa den skal gaa igennem Salen uden videre Bemærkninger — som jo saa kan bruge dem, hvis der er noget Brugeligt og Tidsmæssigt i dem. Denne Bestemmelse er jeg derfor ingen Ven af, og der er da ogsaa fremsat praktiske Indvendinger derimod foruden de af mig nævnte. Hvad Nr. 5 og 6 angaar, er jeg i Tvivl om, hvor-

vidt Redaktionen ikke burde være noget bestemt, men det skal jeg ikke opholde mig ved, idet det særlig er Nr. 8, jeg ønsker at tale om. Det forekommer mig, at denne Bestyrelse, som man vil have for disse Hjelpekasser — undskyld, at jeg bruger dette Udtryk, som ikke er fremmed for os i denne Forbindelse, og som falder langt lettere, end dette lange Ord Understøttelsestaxer — behandles lidt stedmoderlig i dette Lovforslag, idet man giver dem saa godt som ingen Rettigheder. Tænker De ikke, hvilken Gjerning en saadan Bestyrelse faar, naar den vil handle efter denne Lovs Aand? Jeg holder mig forvissset om, at dette Arbejde i Omfang vil blive langt bethdeligere ved selve Kommunalbestyrelsens Medlemmers Arbejde. Man erindrer, at der stilles Fordringer til paa rette Sted at vise Hjertelag, Takt, Udholdenhed, Fasthed og Eftergivenhed, Fordringer, som kræver en saadan Modenhed, en saadan Sagttagelse, en saadan Sindstrofskab, at man ikke kan forlange saa meget af en Bestyrelse, uden at give den positive Rettigheder. Jeg maa derfor mene, at denne Bestyrelse maa efter Loven have Ret til at kræve et Minimum til sine Fornødenheder af Kommunens Kasse. Tanken om at dække indtil Halvdelen af et vist Beløb af Statskassen billiger jeg ganske af mange Grunde, som forøvrigt tilbørlig er udviklede af mange Andre. Det vil gaa her, som det gaar i andre Tilfælde: Naar De forlanger et dygtigt Arbejde af Nogen, saa foren det med Ansvar, giv dem Ansvar, thi ellers faae De ikke Arbejdet. Forlanger De et dygtigt og velsignelsesrigt Arbejde af denne Bestyrelse, saa giv den Ret og Ansvar, ellers faae de ikke Lovens gennemført. Vælger De en Bestyrelse, udrustet med Lovens Myndighed, kommer det saa ikke absolut an paa Stemninger og Tilstande hist og her i en Kommunalbestyrelse og maaste en uwillig Opfattelse mellem de forskjellige ledende Kræfter, om de faae Noget at virke med eller ei. Bestyrelsen maa have Ret til at kræve et Minimum til Brug for sin Virksomhed. Jeg vilde derfor foreslaa, at man stillede det saaledes, at Kommunekassen er pligtig til at yde disse Bestyrelser, naturligtvis under regnskabspligtig Redegjørelse, en vis bestemt Sum. Her er, i efter min Mening, sat lidt nok, 50 Ore pr. Individ, men lad det nu ogsaa være 50 Ore, som Bestyrelsen kan kræve til Brug for sin Virksomhed, og som den har at stole paa Aar for Aar, for at de kan tilse disse Familier, som de gjerne vil hjælpe igjeunne. Lad dem lige overfor Enten med Børnene paa 10—12—13 Aar, som snart kan gaa ud, og de Gamle, som aldrig burde være paa Fattigvæsenet, have noget Sikkert, som de kunne